

ВІРА ВОВК

В О Г О Н Ь К У П А Л А

РІО-ДЕ-ЖАНЕЙР - КИЇВ - ЛЬВІВ

2014

Авторка послуговується правописом Г.Голоскевича

Усі права застережені

© Віра Вовк

## ВАТРА

На березі Дніпра,  
Де пускають вінки на хвилю,  
Я розвела ватру зі свяченого зілля  
І купальських пісень:

Золоти мене  
Наче соняшника,  
Солоди мене,  
Наче ягоду.  
Освятити мене  
Наче коливо.

Бути вродливою,  
Жити трудовитою,  
Умерти гідною.

Нехай це полум'я  
Душі і плоті,  
Палає ватрою  
Пад Україною.

Ватра стала над Лаврську дзвіницю,  
Палала, променіла,  
Кидала снопи світла на Київ,  
А потім мене пригорнула  
І спопелила,  
Мов солом'яну Марену.

## ПАВА

Моя любов –  
Пава в киреї,  
Де кола таємних озер,  
Непронизані, невідчитані  
Знаки пророчі.

Вона –  
Північного світла дружина,  
А також відьма  
Приречена на костер.

Слухайте її голосу –  
Не пісні, а крику  
Горобиної ночі.

Сліпить вас її корона?  
Беріть її з головою,  
Бо корона павина – суть.

## КОХАННЯ

Чи моїм давнім ім'ям було Беатріче,  
Що його понад зорі підняв флорентійський поет?  
Звідки цей щем за безсмертним, за необмеженим,  
Що його звать коханням?

Воно мало б горіти  
Купальською ватрою.

Цьому слову святому, що його обіднили,  
Мов дерево з листя й цвіту якісь дикуни,  
Віддаю знову давні, належні прикмети.  
Підписуюсь: Беатріче Гретхен Лявра Дульчінея з Тобозо  
княжна Вероніка.

## ЩЕМ

З яких далей цей щем  
За нетлінним, окрилений,  
За всеосяжним коханням?  
Чи я звуся Діотіма, чи Інесса де Кастро?

З яких далей навіяне  
Трояндно-жасминове слово  
Променіє з престолу небесної бані?

Ця жага за безсмертям,  
За вічною ватрою у скиті серця –  
Стрімниця мого суття.

## ПЕРСТЕНЬ

Ми межиніжками живемо  
Між явою й уявою,  
А цей перстень на пальці,  
Не наврочений,  
А долею дарований,  
Як облак у блакиті неба.

Ми не толочимо морух  
А левітуємо,  
Далекі від юрби, що тільки  
Топче ряст.

## КОНВАЛІЯ

В первосонні я бачила,  
Як серед скипецю,  
Всупереч своїй волі,  
Розцвітає конвалія.

Я знала, що довго їй не цвісти,  
І що жде на неї,  
Мов на мощі святих,  
Осклена рака.

Усе, що залишиться,  
Стане легендою,  
Або піснею на два голоси.

## СОН

Мій сон шукає тебе,  
Йде через сад і не трясє  
Твої яблінки,  
Іде городом і не толочить  
Твої грядки.

Заходить до світлиці,  
Торкається устами  
Сивизни на твоїй скроні,  
Подумки  
Щось розпитує, щось розказує,  
Але ти не чуєш,  
Твої думки заняті.

Мій сон прозорий,  
Ти не бачиш його.  
Зі сходом сонця  
Никне росюю.



## РІКА

Спокійно пливе ріка,  
Любовно на своїх лицьх несе  
Задумані ліси, кучеряві хмари...  
А потім, на перекатах, розбиває їх  
У дрібні кристали.

Хто відає ту ріку?  
Хто міряв її глибину?  
Хто знає, що дзвонить на перекатах:  
Чи регіт її, чи ридання?

## СВІЧА

Я поклала зерно надії  
Під ластовине крило,  
Це для тебе з весною  
Привіт від далей.

Я запалила для тебе  
В серці свічу.  
Не гаси її  
Перед світанком.

## СРІБНА БОГОРОДИЦЯ

Срібна Богородице із Зарваниці,  
Дай промити очі срібною водою  
З твоєї криниці.

Не прошу довголіття в тебе,  
Не благаю ні здоров'я, ні слави,  
І не забирай від мене ні сновидь, ні жалів.

Прошу від безбілля мене хоронити,  
Від бездонної порожняви.

## ПРОЩАННЯ

Вже журавлі відкурликали  
Прощальний хорал землі,  
І я загорнула своє горе  
В багряний лист мигдалевого дерева  
Й поклала в руки Срібної Богородиці.

Молись за мене, Благая,  
В цю найбіднішу годину,  
Я також твоя дитина!

Вже відкурликали журавлі  
Прощальний хорал рідній землі,  
Коли я поклала свою любов  
У руки Срібної Богородиці.

## БЕЗСМЕРТОК

В душі – орган,  
Серце жде воскресіння.  
Сонце в вікні,  
Лист у поштовій скриньці,  
Квітка в листі:  
Безсмерток.

## ВДЕНЬ І ВНОЧІ

Вночі

Ми збираємо фіялки

Під горою,

Співаємо на два голоси,

І над нами ходить сонце

З червоним парасолем.

А вдень

Голос губиться в густій мряці,

Ми шукаємо наших рук

І торкаємося острови.

## ТРИПУТЕНЬ

Я мушу вийти через перемет,  
І виплисти через переспу.  
(Цей подарунок добра фея  
Поклала хресниці в колиску).

У цьому роззвуку  
Я мушу віднайти строевий тон,  
Щоб чисто задзвеніла пісня.

Мушу переболіти кожен стеб  
Сувір'я й недовір'я,  
Щоб не наврочили моєї віри.

Я – трипутень, купальське зілля,  
Я – тризуб на твоїй стежці.

## ЩОГЛА

Замовкаю модриною  
У вереску охриди,  
І не піду з рапірою на райку.

Хто надсилав би листульки,  
Що не до вподоби?

У світі бувають розтоки,  
Різні світочі й скрижалі.

У мене також своя брижа  
До далекої гавані,  
І вмію стояти, мов щогла.



КАЯТТЯ

Я перегараздила  
Писульками й книжками...

Якщо цей гріх простимий,  
Я каюся.  
Рочуся: не мала на мислі пизитись  
Й не марила святобожити.

Бажала лиш дістати  
Якесь чарівне слово,  
Щоб день по вінця  
Ущерівся промінням.

## ГРІХ

Треба конверт  
Запечатати сургучем,  
Хоч у листі тільки привіт  
Сльозами писаний.

Світ бідний на щедрість,  
Забирає в полон  
Тіло, душу й волю  
На посвячену власність.

Лист – високосний гріх,  
А поезія, мабуть, – смертельний.

## ОКАРИНА

Через весь обшир  
Казяться перескази,  
Гудуть перегуди.

Без шаблі й сули  
Сторицею їх обходжу,  
Створінь з довгими рийками,  
Яким плітки – скоромою,  
Бо більш ніж савити  
Люблять турчати.

Сиджу собі в тіні  
Одинцем з окариною,  
Що знає багато  
Перуанських казок.

## ЖИТТЯ

Просить мене ромен-зілля:  
– Заплач, мені треба роси! –  
І я плачу, бо як не жаліти  
Зілля, що в межені в'яне?

Благає мене сириця:  
– Засмійся, щоб сонце засяло.  
У полі зелене жито,  
А треба, щоб золотіло!

І так я існую з дня на день:  
То плачу, то знов сміюся.

## СМЕРЕКА

На обриві скелі,  
Лицем до вітру й негод  
Стоїть смерека.

Не просить ласки  
За щедрість краси.

Не жалій її,  
Вона перебуде,  
А впаде, то не навколішки,  
Але стовма.

## МРЯКА

У полі сумують тополі,  
А над потоком верби  
Вдовами похилились.

Сідає на землю мряка  
Із мряки скорне мрякобісся  
Виповзає, під кущами ховається.

Скільки в нас лиха!  
Чортополох не виколе,  
Не візьме на роги олень.

Десь сонце забарилось.

## ХМАРИНИ

Як мило голубити зором  
Білі хмарини в волошках неба.  
Вони пливуть мов паруси-лебеді  
Спокійно.

Що їм  
Наша оскорба, наша млість.  
Наші переть і парть?

Пливуть прекрасні,  
Несвідомі  
Нашого милування.

## ХРАМ ОСЕНИ

Іду в храм Осени  
Під високі хори  
Почути щебет херувимів  
Золотогорлих.

Іду послухати акафисту  
Для юних, що жолуддю  
Впали під дерева,  
Щоб із них виростили  
Вічнозелені дзвіниці  
Над цими яругами,  
Осяями, полонинами  
І шпильями в гуглях мряки.

Іду в храм Осени –  
Паломниця здалека.



## ЛИСТОНОША

Вже листоноша – Осінь  
Щедруко довкола  
Роздає листи й листочки,  
А гонець-Вітер  
З айстрою в бутонерці  
Їх розносить по всіх усюдах.

Я прошу: Осене,  
Дай мені один зелений лист,  
Щоб покласти на серце.  
Один зелений листочок...

Листоноша хитро всміхається  
Й дає мені розкішний букет  
Червоного, багряного, золотистого листа.

## ОЗЕРО

Над озером верби  
Нахилились прати  
Білизну хмар,  
А вітер залицяється,  
Смикче за стан,  
Розплітає зелені коси.

Довкола гори  
Сивими ґаздами  
Із цибухів дмуть мряку на долини,  
А сопілка в пошуках Долі  
Полониною бродить.

## ЛІС

Вранці ліс прокидається,  
Щумить, співає,  
Грає ста сопілками.

Увечері молиться,  
Куриться ладаном мряки,  
Загортається в ризу легенди  
Із золотою каймою.

А вночі він – заклятий замок,  
Де Смерть по чатинню ступає,  
Й володіє страшна Опириця,  
Таємна, жорстока, прекрасна,  
Наче кохання.

## СЛОВО

На обрію вже Русали.  
Я в скиті молюсь,  
І ангел приносить з небес  
Солодку скрижальку:  
Чоту ластівок  
І трискавець сонця на шибі.

Це мій переднівок.  
Як каня, що просить дощу  
В розпечену межінь,  
Я слова цілющого жду.

## ЩЕДРІСТЬ

Будую свій терем із хмар,  
Дивлюся фіялкам у вічі.  
Співаю, і горлиця подає камертон.

Це мій спосіб буття:  
Левітую над буднем,  
Не вдягаю серця в практичне,  
Не чекаю на ласку.

Є різні мірила,  
А моя щедрість є дань,  
Не обмін і не заплата.

## КИПАРИС

З королівського двору  
Прийшло мені запрошення  
На весільний бенкет.

Я з'явилася, мов княжна,  
В чільці й оксамитах.

При брамі мене затримали:  
Впускали різних гостей,  
Навіть жебрачку в лахміття.

Я ждала, росла й росла...

І ось я вже кипарис  
Високо над брамою й над палатою,  
Розмовляю з вітром і хмарами.

## РОЗСТАНЬ

Між нами – розстань.  
Срібні рейки біжать у даль.  
Віє самум, і западає смерк.

Тримаю в жменях серце,  
Щоб не спрозоріло від суевір'я,  
Що це – на завжди.

Відрікся від бальзаму одолян.  
Тут тільки чебрик діє чари,  
І провідна зоря.

## ЧОРНА ГОДИНА

Ще нині цвітуть іксори,  
У припуст доля гуляє,  
А завтра вся рость усохне,  
В розпадину день затоне,  
І селезні шадокрилі  
Полинуть кудись у світоти.

Залишиться наше убіжжя:  
Не золото, тільки шумиха,  
Халаш, що хитається в вітрі,  
Самотня, шаршава одрина,  
Щертава чаша цикути  
І круків голодна чернява.



## ПЕРВОСНИ

У первоснах  
Прийшов ангел до мене:  
– Заки настане розсвіт  
Має сповнитись передвіщення  
Розток у твоєму сутті.  
Будь себна!

Щоби прогнати схотінку  
Й не розмальовувати  
Веселковими барвами,  
Що мені не призначене,  
З усердям танцюю  
Яробутню халяндру  
Й до очманіння  
Кружальцем шумку.

Заки півень-півець  
Заповість день,  
Мушу навчитися зречення.

## МАЛІ ДАРУНКИ

Що принесе мені цей день?  
Чи не доста  
Що розтрискався світлом  
На моїй шибі?  
Що закурликав горлицею,  
Запіяв півнем,  
Загавкав собакою,  
Зашумів вітром,  
Стукнув об вікно каштаном?

Чого я ще жду,  
Ненасита життя?  
Великі дарунки  
Його повінь забрала,  
Залишилось утішатись малими.

Я вдячна за ватру  
І за попіл від неї  
З Твоєї долоті, мій Господи!

## КВІТНИК

Колись перетвориться  
Все, що болить,  
У велетенський квітник,  
І стане світ квітником,  
Де розцвітатимуть по фавелях  
Іксорії й орхідеї,  
З вікон мансард  
Звисатимуть рокита й геліконії,  
А всюди від України  
По Урал і Зелений Клин,  
І від тропіків по Аляску  
Пашітимуть бузок, ясмину,  
А килими астерій вишиватимуть землю  
В чудові взори.

Не знаю, чи це казка, чи мрія,  
Чи передвіщення.

## ВЕРБНА НЕДІЛЯ

Нині назустріч – гілля черешні,  
Рай-дерево ладаном курить тобі,  
Форзитія стелить соняшну шату під ноги,  
І ти, як король, до столиці в'їжджаєш  
Спасителем, обранцем.

А завтра в скоросвіт на тебе лягають  
Лантухи оскаржителів-хмар,  
В сухогіллі назирці втішається Див,  
А зі степу котиться стогін,  
І верещить безголова юрба: «Розпни!»

## ЧУДО

Ми з роду бездомних тімах,  
Що по світу шукають гнізда.  
Наш трай глибоко живе  
В затонулому кораблі.

Ми всюди чужинці,  
Навіть у власному домі,  
Що вже здавна не наш,  
І чекаємо чуда,  
Яке, чомусь, не являється.

А чудо по світу гуляє  
Рок і лямбаду,  
Віденського валься й аргентинське танго.

## ВТОМА

Глибока втома лягла на мою душу  
Замовкли в ній срібні жайворонки.  
Хто нас визволить з цього уведу?  
Хто поведе нас крізь заворожений ліс?

Самотужки треба крізь розвір здобути верх  
(Якась потужна сила велить, що треба!)  
Аж сонце скипецю нам об'явить,  
Що стоїмо на порозі Святая Святих.

## КРАПЛИНИ ДОЩУ

На листю, на павутинню,  
В келихах лілій і дзвоників  
Бринять сльози.

Хтось їх розсипав,  
Як розгайбіда самоцвіти,  
Або як я розкидаю  
Дорогоцінні хвилини,  
Забуваючи, що я всього  
Одноденниця-мухариця.

Краплини дощу –  
Небесні слози,  
Яких люди недоплакали.

## ОСВЯЧЕННЯ

Збудився світлозорий день,  
Прокинулися плодь і рость,  
І кожен пасинок до сонця гнеться.

Я, на подіб'я ратая,  
Читаю Синоксар природи,  
Де все освячене:

З роси на умичі – алмаз,  
З потока по камінню – ксилофон,  
Із хмари білої – стихар,  
А з жайворонка в небі – херувим.

Слід освятитися.



## ВІЧНЕ

Гребе копитами мій цвіль,  
Бринить усіма  
Струнами душа,  
І в сонці золотіє холм,  
Де жде мене свята хорома.

В росі скупаю втомлене чоло,  
Перестрибну узьмінь і тань,  
Перетриваю стуму й фаю,  
Перетерплю погаслу сопку.

Хай лишиться в моїй душі  
Лиш те, що вічне.

## ОБТІК

Тут мій зелений обтік,  
Тут без хвали й судні  
Скитую від сотуги до сотуги  
У тихій хаї.

З балькону оглядаю світотвір,  
Рахую зорі, слухаю цикад,  
Жартую з вітром  
І люблюсь розцвітом.

Бо одиництво – це суворий  
Господній привілей,  
Щоб тягом від рорат до спаденя  
Наслідувати умисел Творця.

## ТРАНДАФІЛЬ

Чи прилетить ластівка  
З целестиною в дзьобі  
Принести мені вість  
Про каштани, що розвиваються?

Чи, може, чечик  
Сяде мені на рукав  
І шепне на вухо:  
– Тебе вже там визирають!

О, як хочеться  
Взяти весь світ в обійми  
Й роздати радість тандафілем  
Столпюстковим!

Без надії на ласку,  
Без очікування на обмін.

## ЧОРНЕ ПІЯНІНО

Осіннім листям відлетіли книги...  
Пташки й метелики гойдаються  
На папоротях веранди,  
Заглядають вазоникам  
У фіолетні й рожеві очі  
Й бачуть Бога.

Прилетіла також цикада  
Вибренькувати на своїй гітарі,  
І зоря прийшла крізь вікно  
Привітатися.

Я шукаю тебе по всіх закутинах  
І не знаходжу,  
А піяніно під чорним віком мовчить,  
Мов домовина.

## КВІТИ ДОЛІ

В мене ніколи не було свого дерева  
Ні навіть куща явірниці чи аґрусу.  
Ніколи я не садила в своїм городі  
Цвітухи, ярмужу, чи ханьки.  
Плоди приходили на мій стіл з чужого саду,  
Я жила в чужому будинку,  
На чужій землі,  
І навчала чужих юнаків  
Шанувати чуже й любити своє.

Тепер у мене, в прибіжищі чужого краю,  
Цвітуть на веранді розкішні квіти,  
Жовті й червоні іксори,  
Горять вишневі антурії  
Й різнобарвні африканські фіялки,  
Що не пашіюць.

Це певно квіти моєї долі  
Всюди чужинки,  
Всюди лиш гостею в широкому світі.

## СВІТЛО І ТІНЬ

В гіллі колишуться  
Світло й тінь,  
Так, наче б грали  
Чорні й білі клявіші.

Ченці Святого Франческа  
Йдуть на вечірню  
Одноголосо співати,  
А в кронах на паперті  
Пернаті херувими  
Листкують октоїх.

## СМЕРТКА

– Я вістку принесла –  
Сказала смертка,  
Сівши на шибу,  
Пронизану останнім світлом.

На крилах  
Видніло тавро черепа.  
Почувся совин голос.  
– Хтось крає саван –  
Сказали люди.  
Спросоння хтось заплакав.  
До землі притулились трави.  
Настала ніч.

– Со святими упокой –  
Молилось серце.

## ПІЛІГРИМИ

На небесній канві малюєш  
Хмари в золотих авреолях.  
То – передогра блаженства  
Для Твоїх пілігримів.

Відкладають свій куль  
З доробком життя  
На межі невідомого,  
Що їм призначене.

Переступлять урочище  
З плавкістю мряки,  
А далі розчиняться  
В безмежне світло.



## ПОДЯКА

Кожен день скоросвіт удогонь життю  
Приймаю Господні дарунки,  
Сторицею спрожогу дані,  
Коли вже нікого навируч.

Спросонку дякую тій долоні,  
Що прежд-віку хоронить мене  
І показує путь,  
Як усі надії сувма убезвихід тонуть.

## ПОРОЖНЯ ГОДИНА

Цей карнавал болить,  
В'їдається голкописом у плоть.  
Де мої плавні й жабри,  
Щоб пірнути глибоко в море,  
Або хоча б сховатися в безголосу розпадину,  
Де тільки рунь?

У первоснах марю  
Про ільми й осики  
І хмари в золотих каймах,  
Далеко від цієї порожньої радості,  
Що колись була щирою.

## ВІТРОВІЙ

І прилетів до мене вітровій,  
Чмолений навідач-перевернигора.  
Хотів пірват и, наче сипець,  
Кудись у нетрі, увіз, чвир,  
Де стокороть не кліпне оком,  
Не закуриличе перепел,  
Де тільки хваст, чагар і хворост,  
І смертка віє віялом.  
Де я сиділа б на престолі  
Богинею з алмазу в куриві,  
Своїх поклонників.

Я відсахнулася. – Волію  
Сльозами й росами обмите  
Щоденне соняшне лице  
Страждань, помилок, намагань.  
Я – донька світла, я – людина.  
Іди ловити інших жертв  
На хитру вудку.

І вітровій югнув.

## ОДИНОКІСТЬ

Вітер пальцями перебирає  
Струни мигдалевого дерева,  
І гірський потік грає на спінелі.

Вечірня зоря скоро розкаже  
Всі вісті з далеких далей.  
А море навчить розуміти  
Найпотужніший шум самотності.

## МАВКА

Молода Мавка  
Купається в пахощах  
Вітру з полонини,  
Заплітає коси дрібушкою,  
Малює губи суніцями,  
І жде на Долю,  
На герданове чільце  
Й вінок з позоліток.

Забарився Вітер-боярин;  
Уже копу літ  
Накувала Мавці зозуля,  
Перебутлявів перепієць.

У Мавки вже сиві коси,  
Вона сушить на зиму підпеньки  
Й збирає ліскові горіхи  
Для діток сусідки за перелазом.

Є Доля теплої хати,  
Є Доля широкого лісу.

## НЕБЕСНА ВЕРЕТА

Агідник захотів  
Викрасти серце Мавки  
Собі на іграшку.

Дримба при губі ,  
За чересом два пістолети,  
Знає багато облесливих слів,  
Щоб когось заманити.

Але Покрова  
Постелила на Мавку  
Пасмисту верету  
З небесного кросна.

З реготом біс розвіявся,  
Загубив свою дримбу,  
Ще й золотого зуба,  
Що світиться,  
Коли він підморгує.

## МРІЯ

Мрія

Затужила за первоцвітом,  
За самшитом і базьками  
За перескічками й гагілками.  
Билась об шибу,  
Просилась вилетіти.

Як відчинилось вікно,  
Піднялась високо  
Й полетіла слідом за журавлями,  
Що поверталися з вирію.

Приземлилась над Черемошем  
У казками закутаних Кутах,  
Пішла у свояси  
І не мріє більш повертатися.

ЮЛА

Юлі Григорчук

Юла – щирець пущі,  
Бо без пісні  
Пуща – пустельна,  
Без ярості,  
Де тільки шняга  
На одній хорді  
Шепелить у соловкі.

Юла целестиною світла  
Від ранку до вечора  
Богу молиться,  
А шняга, мов старий черевик,  
Болотом чавкає.



## ДАРУНОК

Просила сирота Небесну Неньку:  
– Пошли мені від холоду свитину,  
Вже стукає зима об двері,  
Ще й шибу розмальовує мороз.  
І, може, також черевики  
Й шматочок пряника...

Всміхнулась Богородиця  
І скинула сирітці княжі шати,  
Намисто та весільний коровай.

Це – казка, притча, сон, чи ява?  
Ім'я не важне. Вже давно  
Небесна Ненька безугаву  
Засипує мене добром.

## ПЕРЕДЗВІН

Я бачу одну кримчанку  
В білому рантуху,  
Як іде на прощу  
До Михайлівського собору,  
Міряючи старечими кроками  
Обшир своєї землі  
Від Криму до Києва,  
Вчуваючи передзвін здалека.

Так моя баба Касуня  
Старечими кроками  
Міряла обшир чужої землі  
Від Дрездена до Тюдева в Карпатах,  
Учуваючи передзвони  
Черемошевих переказів здалека.

## ПОВОРОТ

Розвіється гарячий попіл  
По океані,  
Може доб'ється хоч жарина  
До України.

Може, до берега діткнеться,  
Наче устами,  
І рідні хвилі заколишуть  
Свою дитину.

Присняться дзвони великодні,  
Храм у скляниці,  
І для паломниці розкриті  
Царські Ворота.

## БАМБУКОВА СОПІЛКА

Я пішла на базар  
Убаришати щастя,  
Й убаришала від індіянки  
Сопілку з бамбуку.

Щастя не знає вірности,  
Любить по світу гуляти,  
А сопілка з бамбуку  
До серця тулиться.

Хтось шукає за перснем,  
Що впав до криниці,  
А зі мною в любій розмові  
Індіянська сопілка з бамбуку.

## ЗМІСТ

ВАТРА .....	1
ПАВА .....	2
КОХАННЯ .....	3
ЩЕМ .....	4
ПЕРСТЕНЬ .....	5
КОНВАЛІЯ .....	6
СОН .....	7
РІКА .....	8
СВІЧА .....	9
СРІБНА БОГОРОДИЦЯ .....	10
ПРОЩАННЯ .....	11
БЕЗСМЕРТОК .....	12
ВДЕНЬ І ВНОЧІ .....	13
ТРИПУТЕНЬ .....	14
ЩОГЛА .....	15
КАЯТТЯ .....	16
ГРІХ .....	17
ОКАРИНА .....	18
ЖИТТЯ .....	19
СМЕРЕКА .....	20
МРЯКА .....	21
ХМАРИНИ .....	22
ХРАМ ОСЕНИ .....	23
ЛИСТОНОША .....	24
ОЗЕРО .....	25
ЛІС .....	26
СЛОВО .....	27
ЩЕДРІСТЬ .....	28
КИПАРИС .....	29
РОЗСТАНЬ .....	30
ЧОРНА ГОДИНА .....	31
ПЕРВОСНИ .....	32
МАЛІ ДАРУНКИ .....	33
КВІТНИК .....	34
ВЕРБНА НЕДІЛЯ .....	35
ЧУДО .....	36
ВТОМА .....	37
КРАПЛИНИ ДОЩУ .....	38
ОСВЯЧЕННЯ .....	39
ВІЧНЕ .....	40

ОБТІК .....	41
ТРАНДАФІЛЬ .....	42
ЧОРНЕ ПІЯНИНО .....	43
КВІТИ ДОЛІ .....	44
СВІТЛО І ТІНЬ .....	45
СМЕРТКА .....	46
ПІЛІГРИМИ .....	47
ПОДЯКА .....	48
ПОРОЖНЯ ГОДИНА .....	49
ВІТРОВІЙ .....	50
ОДИНОКІСТЬ .....	51
МАВКА .....	52
НЕБЕСНА ВЕРЕТА .....	53
МРІЯ .....	54
ЮЛА .....	55
ДАРУНОК .....	56
ПЕРЕДЗВІН .....	57
ПОВОРОТ .....	58
БАМБУКОВА СОПІЛКА .....	59